

Není kruté
co je žluté
vyjma zlato
to je kruté

88/1

KARANTÉNA

ZPRAVODAJ FAN KLUBU RADIKÁLNÍ DECHOVKY ŽLOUTENKA

*Infekční Žloutenkou
do roku '88*

Filozoficko-estetická koncepce Zloutenky

Už v roce 1986, kdy Radikální dechovka Zloutenka vznikla, bylo jasné, že první koncerty budou vlastně jen dobou zrání, těžkým zápasem o sebevyjádření a hledání svébytných uměleckých cest, originálních a přitom občansky statečných. Soubor využil kulturně-politické situace v naší vlasti, inspiroval se jí a pokusil se k ní přihlásit lapidárním, úderným stylem. Proto také jeden z prvních hitů kapely, Rock'n'Roll, obsahoval jen velmi krátké, úsečné sdělení:

"Já se na to nehodím!"

V těchto prostých slovech je řečeno vše o vztahu Zloutenky k okolnímu světu. Tvůrci cítí, že přicházejí "odjinud", z jiné dimenze, z cizího světa, poznávají *everyday consciousness* naší společnosti a uvědomují si, že v tomto světě jsou pouze hosty, tápajícími a marně hledajícími smysl každodenního bytí.

Ale pozor! Tento text není tak jednoduchý, je naopak mnohovýznamový. Lze jej interpretovat i v jiném pohledu. Zloutenka v něm nelíčí "svě já", ale personifikuje se do role občana X, který konečně poznává svůj vztah k pracovnímu procesu, společenským aktivitám nebo dokonce k intimnímu životu, což je vzhledem k věku tvůrců nejpravděpodobnější. Z toho vzniklá individuální frustrace se projevuje ve vnitřním zápase jedince, vyjádřeném v dramatické mezihře pouze hudebními prostředky. Člověk našich dnů si v tomto boji ozřejmuje svůj vztah ke kolektivnímu životu a rozpor mezi celým vztahem já versus my končí proto opakovaným zbesílým výkřikem zmíněného textu, plným bolesti z bezvýchodné situace.

Ze tento hrubě existenciální pohled na svět nekoresponduje s tím, co bychom chtěli na našich koncertních pódiích slyšet? To by byl velmi zkreslený názor, starobylé stanovisko, vycházející ze zastaralých představ, platných zhruba do konce roku 1983. Jediný

opakovaný výkřik ve skladbě Rock'n'Roll je ve své mnohoobsahovosti i socialisticko-realistickým pohledem na svět. "Na co se občan X nehodí", tážeme se a sami si zároveň musíme odpovědět: "Na ty druhy společenské aktivity, které mu nevyhovují." Ale naše socialistická společnost před ním nezavírá dveře - nabízí mu další možnosti seberealizace a začlenění do pracovního procesu. Zvolání "Já se na to nehodím" znamená pak totéž jako "Budu hledat nové uplatnění, abych prospěl naší vlasti." Je to radostné přitakání životu.

Mnohovýznamovost pohledu na svět je nezbytnou složkou tvorby Radikální dechovky Zloutenka. Bolest lidského bytí, tak blízká tvorbě Kainarově, se už od počátku její činnosti snoubí s optimistickou atmosférou druhé poloviny osmdesátých let. Ovšem rozporuplnost těchto dvou zdánlivých extrémů není hyzdící jizvou jejich tvorby. Neústí v duchovní bolest posluchačovu. Je radostná a střídavě smílivá. Recipient zavírá oči a přenáší se jinam. A tento "posun jinam" vede k hlubšímu prožití krásy vlastního já.

Nás rozhovor

Jednoho z členů Zloutenky jsme vyzpovídali těsně po premiéře nového programu Stg. Pepper's Lonely Hearts Club Band po dvaceti letech, která se konala 5. prosince 1987.

- Proč volila vaše skupina právě legendárního Seržanta?

- Jádrem Zloutenky chápalo už dlouho před vznikem souboru Seržanta Pepře po svém. Chtěli jsme tuto koncepci přiblížit i prostému českému publiku a zároveň aktuálně přispět k polemice na téma Je lehké být mladým, která probíhá v našem tisku.

- A je lehké být mladým?

- V této souvislosti bych vám rád ocitoval slova našeho prvního, dnes už klasického hitu: "Já se na to nehodím!"

- Co tedy nabízíte jako řešení?

- Mno... - hozuma.

OZNÁMENÍ Dne 5. prosince 1987 byl na nátlak velké řady hudebních přátel založen Fan klub Zloutenky! Předsedou FK RDŽ se jednohlasně zvolil pan Martin Motloch, Praha 6, Kadeřákovská 3. Na jeho adresu odesílejte, prosíme, své přihlášky.

PROČ VZNIKL FAN KLUB ZLOUTENKY?

Naše doba si žádá různé způsoby aktivní sociální komunikace. Vědeckotechnická revoluce totiž odcizuje člověka člověku a to ve všech oblastech. Pocho-pitelně, i ve světě populární hudby, která při svém průniku na obrazovky našich televizorů zbavuje posluchače kolektivního prožitku živého koncertu a nutí ho k individualistickému vyžití izolované osobnosti. U běžného televizního diváka to vede ke spoustě nešvarů, proti nimž je třeba bojovat. Opravdu není dobré, když se díváme na Ivetu Bartošovou v papučích, s rozepnutým poklopcem a lahvo-vým pivem v ruce. Kde je účta k umělci? Kde je dobré vychování, jež nám základní devítiletá škola v padesátých letech dala?

Některí mladí lidé dnes proto řeší vzniklou situaci útekem do lesů a poslechem sentimentálního folku. Myslí si, že pono-řením do světa hudsonských šifů a potísněním rosou z kolejni-utečou přetechizovanému světu a televizní kultuře. Opilí whis-kou z rozkopané bedny táhnou kra-jem a panstvo nečeká... Poslou-chají svůj idol, který jim zpívá, jak všichni jeho kamarádi už ma-jí dávno vily a auta, ale on jen holou řiť, protože zpívá folk. Opomene však dodat, že řidičský průkaz propil před lety a na vilu už taky skoro má.

Členové Zloutenky také boju-jí proti TV kultuře a masmediím vůbec. Rozhodli se do nich vůbec nevstupovat. Zároveň však pro-gramově nepředstírají, že mají holou řiť. Někteří dokonce (tzv. inženýrská odnož) mají i slušné platy; v kapele je i několik ne-propitých chat a chalup a téměř každý člen Zloutenky používá vlastní vůz. Ale to nikomu z nich nebrání pěstovat dialog se svými příznivci. Proti televiznímu či lesnímu chladu dávají přednost teplému, živočišnému styku. Proto

se rozhodli podporovat založení Fan klubu Zloutenky.

PROGRAMY A CÍLE FAN KLUBU

Jeden z výtvarníků, jimiž je Zloutenka obklopena, přišel s nápa-dem založit Fan klub a umožnit tak jeho členům umělecké vyžití i mimo hudební působnost kapely. Stručně řečeno, každý, kdo se stane aktiv-ním členem FK RDŽ, stane se svým způsobem umělcem. Jeho život v rám-ci Fan klubu se stává uměleckým cí-lem a zaručuje mu fakticky věčnost, protože "život je krátký, umění je věčné".

Už toho je mnohem víc než může nabídnout kterákoliv organizace, složky národní fronty nevyjímaje. FK RDŽ má však i jiné cíle. Radi-kálně odmítá Placení příspěvků, členské legitimace, prověrky, sta-novy atd. Zbavuje nás byrokratické-ho nánosu listin, kopíráků, ověre-ných prohlášení a dalších materiá-lů, které svazují uměleckou tvor-bu. Vždyť stačí jen žít se Zlouten-kou v srdci. Nadechni se a leť!

Z výše uvedeného vyplývá, že členem FK RDŽ se může stát každý majitel občanského průkazu s hlubo-kým vztahem ke Zloutence, ochotný vytvářet společensky potřebné živo-čišné teplo v rámci Fan klubu.

A co za to?

O věčnosti už víme. Dále tvůrčí kontakt se Zloutenkou, který se ko-ná ve vymezených prostorách každou středu v podobě neformální besedy s členy souboru. Přednostní účast na všech premiérách (a zároveň der-niérách), které ještě hodlá Zloutenka uspořádat, dále na všech umě-leckých akcích, např. vyjížďky na jatou tramvaji, piety v terénu, od halování nových pomníků, spolupráce s jinými uměleckými skupinami a mnoho jiných.

Nová doba si žádá nový pohled na svět. Je to pohled optimistický, s pevnou vírou v lepší budoucnost, a přece bez příkras.

Zloutenka příkras zbavuje, Zloutenka léčí! Staň se i ty členem FK RDŽ !!!

Žloutenka 88

/Plán kulturních akcí na první polovinu roku 1988/

Radikální dechovka Žloutenka připravuje koncem ledna premiéru nového programu. Můžeme prozradit, že to bude kantáta na motivy díla Rétifa de la Bretonne. V únoru se má konat vystoupení souboru na Žlutém kopci v Brně. Po koncertě bude zorganizováno setkání a beseda s brněnskou odbočkou FK RDZ. 21. března vyjde druhé číslo časopisu Karanténa - u příležitosti jeho vydání chystá Žloutenka autogramiádu.

V rámci Rockfestu, který se koná ve dnech 1.-3. dubna, vystoupí kapela v Malém sále Paláce kultury jako součást programu Jen pro ten dnešní den. Koncem dubna se předpokládá vystoupení Žloutenky v rámci 6. tramvaje. Kapela prozradila, že na tuto akci chystá velké překvapení. V blíže neurčeném květnovém datu (v případě, že uzraje čas) uspořádá naše dechovka Budiček na hoře Blaník.

Je pravděpodobné, že se bude konat i některé další odhalení Pomníku doby ledové, ale termín zatím nebyl specifikován.

Zbytek k tvorbě vyhrazeného času stráví kapela studiovou prací - bude vypořádávat některým českým souborům při natáčení jejich dlouhohrajících desek. Vlastní frekvence budou upřesněny později.

oznámení

- Upozorňujeme členy Fan klubu, že by neměli darovat krev. Vedení FK RDZ dále oznamuje, že laureátství Jánského plakety je neslučitelné s členstvím.

Víte že

jedním z nejzajímavějších nástrojů, o jejichž využití Žloutenka uvažuje, je tzv. anální violina, popsáná Villiotem v knize "Les grandes flagelles". Skládá se z koule ze slonoviny upevněné na struně. Koule zavede se v rektum a po struně přejíždí se smyčcem, což způsobuje dráždivé vibrace. Prosíme majitele tohoto nástroje, který by jej mohl na kratší čas postrádat, aby se ohlásil v redakci našeho časopisu. Nebude li-
tovat.

Naše fankyňky nám rozumějí.

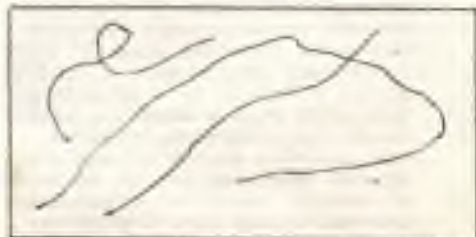
Žlutá kuchyně

VEVERKY V JÍŠE ŽLUTÉ

4 veverky, 1 l hovězí polévky, 100 g telecích nebo jiných jater, 2 topinky, 6 jablek, 100 g oleje na smažení jablek, na špičku nože zázvor, pepř a muškátový květ, sůl.

Veverky stáhneme, vykucháme, čistě vymyjeme a uvaříme v nepříliš slané hovězí polévce. Žlutou jáchu připravíme z upečených jater, která smícháme se strouhanými topinkami a prolisujeme sítem do polévky. Pak ji okořeníme podle chuti, dosolíme a vložíme do ní uvažené veverky. Mísu s veverkami ozdobíme smaženými jablky a podáváme.

/E. Hodač a kol., Staročeská kuchyně, Praha 1970, str. 221/

Vlas, fous a chlup jednoho člena kapely /měřítka: 70:100/.

PŘIHLÁŠKA

JEDNATEL
MARTIN MOTLOCH

